

nedsætter et Udvalg eller en Kommission, hvad man nu vil kalde det, til at udrede de Forhold, som maa udredes, og skaffe de Oplysninger, som maa skaffes; og der maa endogsaa efter min Mening skaffes mange, før man helt ud kan overskue det Forhold, som § 7 i det foreliggende Lovforslag angaar. Man kunde f. Eks. faa i Sinde at gaa den Vej at foretage en Afløsning. Det er jo den Vej, man lettest vil komme frem ad overfor Aalegaardsejerne; de vil jo meget gerne have en Afløsning, jeg er endda tilbøjelig til at tro, at de vil være særlig taknemmelige for at faa en Afløsning netop nu. Men inden man kunde tænke at gaa den Vej, maa man jo være nogenlunde klar over, hvor stort et finansielt Spørgsmaal det her vil komme til at dreje sig om. Og jeg mener endvidere, at inden Sagen er moden til Løsning, maa man først være klar over, hvordan den nuværende Lov har virket, thi det er man ikke klar over. Det vil have sin Betydning at faa udredet, hvordan Forholdet er nu, hvor meget der fiskedes f. Eks. af Blankaal før den Tid og efter den Tid, om der er sket en Udvikling af Fiskeriet paa det Punkt; endvidere, hvorledes Fiskepladserne er besatte i Forhold til før den Tid. Saa vidt mig bekendt, ved man jo heller ikke noget om dette sidste; men det vil have sin store Interesse for alle de forskellige Kyststrækninger at blive klar over, hvor store Fremskridt der er sket i Henseende til at besætte Pladserne og udnytte Mulighederne for det Fiskeri. Det mener jeg, at et saadant Udvalg eller Kommission burde skaffe Oplysninger om, endvidere om de forskelligartede Rettigheder, som sikkert heller ikke er ens, idet der jo kan tænkes Rettigheder, som nærmest maa betragtes som en Art Ejendomsret, og andre, hvor man maaske mere kunde tale om en fortrinsvis Brugsret. Alle disse Spørgsmaal og mange flere trænger til at klares, inden man kan gaa til en Løsning af dette mangeaarige Stridsspørgsmaal. Men løses maa det, man kan ikke være tjent med stadig at have det som en Mulighed til Strid. Men hvis man skal have Sagen helt belyst og disse Spørgsmaal klaret og have tilvejebragt alle disse Oplysninger — og mange flere, end jeg her har nævnt —, vil det, bortset fra den tilstedeværende principielle Uoverensstemmelse, være vanskeligt for ikke at sige ganske umuligt, at naa til en Løsning i en nær Fremtid. Jeg mener, at man maa straks gøre sig klart, om man vil gaa denne Vej eller ej. Ønsker man Spørgs-

maalet om Aalegaarde løst samtidig med dette Lovforslags Gennemførelse, vil Sagens Løsning derved — det er jeg tilbøjelig til at mene — blive skudt ud til en fjernere Fremtid, hvorimod der, hvis man gaar den anden Vej og søger at løse dette Spørgsmaal for sig selv, ikke vil være noget til Hinder for, at man ret hurtigt, i alt Fald i indeværende Samling, kan naa til Ende med det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke her gennemgaa Lovforslagets forskellige Enkeltheder, det vil absolut høre mere hjemme i det Udvalg, som selvfølgelig bliver nedsat. Jeg skal kun ganske kort gøre opmærksom paa nogle af de Forbedringer, som findes i Lovforslaget. Som jeg allerede har bemærket, er det udarbejdet særlig paa Grundlag af de af Fiskerne indvundne Erfaringer, og allerede dette, at man har søgt saa vidt muligt, og saa vidt Udvalget kunde finde det formaalstjenligt, at fjerne de hemmende Bestemmelser, som fandtes i Loven, og indføre Forbedringer, der kunde fremhjelpe Fiskeriet uden uforholdsmæssigt at skade nogen, rummer i sig selv et umaadeligt stort Fremskridt. Jeg skal, som sagt, ganske kort nævne nogle af Forbedringerne. I § 1 findes en efter min Mening ikke lille Forbedring, idet man har skærpet Bestemmelserne med Hensyn til, hvem der skal kunne drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, saaledes at man i højere Grad har sikret sig, at det virkelig bliver de danske Fiskere og ikke Udlændinge, som sættes i Stand dertil ved Hjælp af enkelte danske Fiskere, der optræder som en Slags Straamænd. Men samtidig har man ikke anset det for heldigt at gaa til helt at forbyde, at der kan findes fremmede Fiskere paa danske Fartøjer. Det kan nemlig godt tænkes, at fremmede Fiskere, Udlændinge, sidder inde med Kendskab til Fiskemetoder, som vi ikke kender, og det vilde derfor være absolut forkert, hvis man holdt dem fuldstændig borte. Men med disse skærpede Bestemmelser har man altsaa søgt at sikre, at Fiskeriet paa dansk Søterritorium virkelig kommer danske Fiskere til gode, selv om der kan findes enkelte Udlændinge paa de danske Fiskerifartøjer. Ligeledes anser jeg det for en Forbedring, at man ved Bestemmelsen i § 3 har fritaget de smaa Fartøjer under 5 Meters Længde — man har ment, det var bedre at gaa ud fra Længden end fra Drægtigheden — for Registrering. Jeg vilde ønske — men det vedrører egentlig ikke denne Sag —, at man en Gang i Tiden, naar man maaske skal til at ændre Registrerings-